

Kommunikee

Bomaanslag op NATO oliepijpleidingennet

Vanmorgen, 11 december 1984, om 5.30 uur, hebben de Cellules Communistes Combattantes tegelijkertijd 6 veiligheidsrelais van het pipeline net van de NATO vernietigd, verdeeld over heel België. Wij hebben deze aanvallen uitgevoerd met springladingen, die onder de gepantserde toegangskleppen van de 4e (belgische) pipeline-divisie van de NATO gelegd werden. Het is simpel, deze "toegangskleppen" op te sporen, die over het hele territorium verspreid zijn, hoofdzakelijk in de omgeving van pompstations van deze divisie.

Aldus hebben wij vernietigd:

- het veiligheidsrelais nr. 060529, langs de weg, die Clabecq met Ittre verbindt;
 - het veiligheidsrelais nr. 060264 B langs de weg tussen Gages en Gibecq (in de buurt van een militaire installatie, die van het pompstation van Brugelette afhankelijk is);
 - het veiligheidsrelais nr. 061523 B en 050615 B achter het pompstation van Glons;
 - het veiligheidsrelais nr. 060846 aan de zuidpunt van het bos van Laurensart, in de buurt van het spoorwegstation van Gastuche;
- het veiligheidsrelais zonder nr. aan het eind van de Harasweg, in het bos van Renard in Ensi-val.

Onze acties hebben dus tegelijkertijd in drie provincies revolutionaire aanvallen gebracht en dit pipeline net en de bevoorrading van de NATO-troepen op kwetsbare punten onderbroken.

In onze verklaring van 26 november 1984 in verband met de vernietiging van de antennemasten aan de rand van de basis van Bierset hebben wij de begrensd maar tegelijkertijd centrale plaats van België in het imperialistische militaire apparaat benadrukt en ook, hoe deze centraliteit ons het offensief tegen de NATO, in het kader van een revolutionaire anti-imperialistische politiek opdringt. Tegenwoordig is dat een duidelijk feit, en geen militant kan zich meer een revolutionaire politiek voorstellen, die tot het nationale territorium begrensd zou zijn... Maar wat veel minder begrepen wordt, is dat de NATO niet alleen een generale staf van een stelletje oude idioten is, maar veel meer: "kwasi de sterkste uitgewerkte staatsvorm van de imperialistische bourgeoisie, dat wil zeggen een wereldwijd systeem, dat onder de onvermijdelijke hegemonie van het US-kapitaal, de konkurierende belangen en frakties als geheel definieert, zij het nationaal of ekonomies, ze in de algemeen wordende crisis van de valorisatie van het kapitaal reguleert en in de aggressie unificeert, dat wil zeggen in de poging, een ander stadium te waarborgen, tegen het wereldwijde revolutionaire proces." C.Klar, RAF.

De betekenis van dit land in het transnationale politiek-militaire apparaat van de NATO is zeker voor de hele wereld wel duidelijk als men rekening houdt met het feit, dat België voor de vestiging van de NATO-zetel in Evere, uitgekozen werd, en voor de vestiging van het militaire hoofdkwartier voor Europa (Shape) Casteau, en daarmee houdt het niet op:

België is bijvoorbeeld ook een draaischijf van fundamentele betekenis voor de manoeuvre capaciteit van de imperialistische troepen. Het onophoudelijk voorbij marcheren van britse en yankee troepen en materieel, van Antwerpen naar de duitse grens en door het hele land tijdens de laatste manoeuvres / de laatste generale repetitie "Autumn Forge", die deze keer door zijn omvang alle vorige NATO-manoevres overtrof. Passend bij het scenario van een konventionele oorlog in Centraal Europa heeft dit land gediend als hoofd-transitbasis voor de troepen bij hun inzet aan het "front". Bij deze gelegenheid werden alle verkeersverbindingen ten dienste van de NATO gesteld: vliegvelden (militaire en civiele, bijvoorbeeld Zaventem), de haven van Antwerpen, de spoorwegen, de snelwegen, de PTT enz.

En men moet ook over de rol van het belgische leger voor de NATO spreken. Een feit dat boekdelen spreekt: 40% van het leger staan onder het directe bevel van de NATO, dat is het hoogste percentage van de hele NATO. Samenvattend beschikt het belgische leger, dat men ons als een zootje onbekwame alcoholisten wil presenteren, die met verouderd materieel uitgerust is, feitelijk over het beste materieel van de NATO beschikken, de uitrustingsprogramma's hebben nog nooit zo'n grote omvang bereikt (in de vorm van: aankoop, productie, "uitleen", beheer enz.)... Ter herinnering noemen wij de zelfvoortbewegende houwitser M109, De Milan-raketten, de radio-apparatuur, de mijnenveger, de gevechtswagens van de infanterie (AIFV) de transportvoertuigen voor de pantserstroepen (M113), de jeeps ("Bombardier"), de gevechtshelikopters, de nieuwe pantsering van de Leopard, de Surface-to-Air-missiles (PATRIOT)... en dat alles in minder dan 5 jaar tijd! Deze (onvolledige) opsomming laat meer zien als al die krokodillentranchen van de militairen over het ogenschijnlijke tekort aan kredieten... het leger van het kapitaal gaat het goed, en het bereidt er zich op voor, om weer tegen de revolutionairen en arbeidersbeweging op te treden.

Men moet zeggen, dat de bekwaamheid van het belgische leger, om de belangen van de imperialisten te waarborgen, niet nieuw is. De bezetting van Duitsland tot 1956 en daarna de permanente stationering van troepen in dit land, het sturen van versterkte bataljons naar Korea (1951-1953), het sturen van officieren gedurende de Algerijnse oorlog (1958-1960), de versterking van het "openbare

gezag", in Kwilu (1958-1959), de interventie in Congo (1960-1961), de aanval op Stanleyville (1964), de deelname aan VN-kontingenten (Pakistan, Midden Oosten), de opleiding van het leger van Mobutoe (en van Rwanda en Burundi), de aanval in Kolwezi (1978)... zijn de op een rijtje gezette misdaden van het belgische leger naar buiten toe sinds 1945. Maar het leger verzekert ook de interne imperialistische orde: het belgische leger heeft geïnterveneerd, om stakingen te breken (door het gedwongen inzetten van militairen of ploegen technisch bijvoorbeeld), of om ze te onderdrukken zoals de demonstraties van 1950, '60-'61, '66, '71, '73, '76 en '82, of tijdens het "monarchie vraagstuk" de omvangrijke stakingen van '60, de dokwerkers stakingen, de stakingen van de limburgse mijnwerkers, straatvegers, ziekenhuispersoneel, arbeiders van SABCA enz. En moet men er nog aan herinneren dat de gendarmerie, de speerpunt van de repressie tegen de sociale bewegingen, als militaire eenheid onder het kommando van de NATO gesteld zijn?

De aanval op het NATO-systeem is dus een hoofdzaak in de klassenoorlog. De Brigade Rosse: "De aanval tegen het centrale apparaat in deze fase moet het kloppende hart van de imperialistische kontrarevolutie treffen: de NATO. De NATO betekent oorlog naar binnen en oorlog naar buiten."

In deze dimensie reorganiseert ze haar legers, doordat zij zich aan het nieuwe karakter van de inter-imperialistische oorlogen en de klassenoorlog aanpast. (...) Wij moeten beginnen om deze verderfelijke machine te saboteren, die voor het metropolen-proletariaat in deze fase preventieve kontrarevolutie betekent. Wij moeten doordat wij de mannen en hun schuilplaatsen aanvallen, hun nationale geherstrukturerde posities als anti-guerrilla-functies vernietigen".

Daarom is onze guerrilla-praktijk juist een proletarische: onze anti-imperialistische campagne drukt de afwijzing uit, om voor het terrorisme van de kapitalistische macht te buigen; wij weigeren ongewapend te blijven gelet op datgene dat vandaag voor niemand meer verborgen kan blijven: de bourgeoisie organiseert een enorme repressief geweld, want zij weet, dat haar economische crises geen andere uitweg heeft dan de oorlog en dat een verschrikkelijke sociale en revolutionaire explosie te geschiedenis zal omverwerpen! De urgente taak van kommunistische revolutionairen is, alles daarop te zetten zodat een sterke strijdende kommunistische partij de proletarische beweging in deze onvermijdelijke en toekomstige confrontatie voert.

De plaats van het militaire apparaat binnen de imperialistische maatschappij gaat dus ver boven de simpele vraag van de organisatie van de inter-imperialistische tegenspraak uit, vandaag de voorbereiding van een Oost-West-konflikt. Op initiatief en onder leiding van de NATO wordt de militarisering van de burgerlijke maatschappij ver boven de "instandhouding" van de orde" uit gepland. Zo zijn er op de eerste plaats in het geval van een "staat van oorlog" (op zich een rijkelijk gezwollen begrip), plannen voorzien, die het de NATO veroorloven een hele rij van sociale terreinen te dirigeren. Zo is er bijvoorbeeld een kommando structuur onder het bevel van de NATO, op de volgende terreinen aanwezig: leger, gendarmerie, binnenlandse zaken, justitie, media, de bouw van openbare werken, volksgezondheid, en economische zaken... zo zou ONEM ertoe dienen, om de arbeidskrachten

te rekruteren, die de NATO op een bepaald moment nodig heeft (zoals het vertrouwelijke NATO-dokument CM55 onthult, dat in de 70er jaren openbaar werd gemaakt) enz. enz.

Vandaar verenigt het zwaartepunt: "oorlog tegen de NATO" de revolutionaire beweging in de centra en spoort ze aan. Bevrijd van reformistische en derde-wereld-fouten sluiten de revolutionaire avantgarde, de partijen en de strijdende kommunistische organisaties de rijen voor werkelijk internationalisme. Van Portugal tot de BRD, van Italië tot Ierland, van Griekenland tot Spanje... steekt er een wind op van hoop en strijd, die alle volkeren in de strijd tegen het imperialisme verenigt! In de resolutie van de strategische leiding van de Brigade Rosse van februari 1978 werd geaccentueerd: "Het tactische principe van de guerrilla in deze conjunctuur is de vernietiging van de macht van de vijand. De macht van de vijand vernietigen betekent, een aanval uit te voeren, waarvan het hoofddoel is, de gewapende strijd en zijn noodzakelijkheid te verbreiden, maar waarin al het tactische begrip, dat de volgende fase eigen is, begint te werken: de vernietiging van de macht van de vijand. Deze aanval moet de politieke lijn van de politiek-militaire avantgarde verbreiden en tegelijkertijd de nieuwe vorm die de imperialistische staat op dit ogenblik aanneemt vernietigen". Wij denken nu dat we met toepassing van dit principe, een bescheiden bijdrage kunnen leveren, maar we hebben vertrouwen in de toekomst en zullen alles in het werk stellen, om dit land één van de graven van het imperialisme te doen worden!

Tot slot willen wij de Revolutionaire Zellen citeren, die op 14 juni 1984 een pipeline van de NATO in de buurt van Lorch in de BRD hebben opgeblazen: "Voor ons gaat het daarom, de yankee-oorlogsmachinery als centraal element van de imperialistische machtspolitiek effectief te bestrijden. Ons is het duidelijk, dat door geïsoleerde acties dit doel niet bereikt kan worden, maar dat alleen een continue uitbreiding van deze politieke praktijk het mogelijk zal maken".

TEGEN DE IMPERIALISTIESE OORLOG - DE BURGERS- OORLOG!

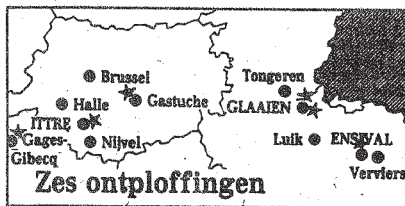
Laten wij ons organiseren en onophoudelijk aanvallen!

VOORWAARTS MET DE OPBOUW VAN DE STRIJDENDE ORGANISATIE VAN PROLETARIERS!

VOORWAARTS MET DE KOMMUNISTIESE REVOLUTIE!

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS!

Cellules Communistes Combattantes
Voor de opbouw van een strijdende organisatie van de proletariërs.

Een precisering

Bepaalde informatie, die in de pers van 27 november verscheen, verkondigde, en sommige schreeuwden het zelfs luidkeels uit, dat wij ons in het doel bij onze aanval van 26 november op de perifere antenne-masten bij de militaire bases van Bierset, vergist zouden hebben.

Dat is absoluut niet waar en zelfs belachelijk.

Wij hebben de keuze van dit objekt zo bepaald: we hadden deze beide antenne-masten opgespoord, want zij waren in een klein militair kompleks gelegen, zoals de andere rondom de luchtmachtbasis. De foto's in "JT" van 26 november waren hieromtrent onthullend, een door prikkeldraad omheind terrein, een bord "militair gebied" enz. Wij wisten ook heel goed, dat één van de beide antennes in gebruik was, en dat de installaties op de grond, die de moeite waard waren om te vernietigen, zich aan de voet van de linker mast bevonden. Wanneer wij een aanval uitvoeren dan doen we dat steeds met een maksimum aan informatie en plaatsbepaling om de situatie perfect onder controle te hebben.

Maar het feit, dat juist nu de rechter mast niet in werking was, was voor ons geen doorslaggevende reden, om hem niet te vernietigen. Moet men wachten tot een bommenwerper in de lucht vliegt om hem op te blazen? Moet men wachten tot de smerissen hun revolver op je kop richten om je dood te schieten, om er over na te denken om ze te ontwapenen? En daarbij, als de informatie die op de eerste pagina van de uitgave van "le Soir" van de 27 november juist is, dan wilde Defensie hem zeer spoedig weer in gebruik nemen... het is nu aan hen, hem te repareren!

Natuurlijk wanneer wij met onze aanval een AWACS op een verkeerde route hadden kunnen brengen, die dan boven een NATO-gebouw in Evere, op een dag dat er een conferentie was, naar beneden zou storten... zouden wij erg tevreden geweest zijn, maar zo is het niet gegaan.

Wat de tweede antenne-mast betreft, die het bureau van de luchtvaart gebruikte, daar moet men meerderre dingen over zeggen. Ten eerste lag hij, zoals wij al gezegd hebben, op militair terrein, en niets scheidde hem van het militaire kompleks.

Diegene die zich met de NATO compromiteren en meedoen aan de militaire infrastructuur, moeten hiervoor de verantwoording op zich nemen. Ze moeten begrijpen dat ze daardoor gevaar lopen, het aanvalsdoel van revolutionairen te zijn. En tenslotte moet men vooral onderstrepen, dat een totale coördinatie tussen de "civile" en het militaire nivo op het gebied van de controle van het luchtruim, hoofdzakelijk over het Détachement Militaire de Coördination (MDC) in Zaventem, loopt.

Wij kunnen dus deze idiote opgeblazen publiciteit alleen zien, als een manipulatie-manoeuvre van de publieke opinie, om ons politiek schade toe te brengen

VOOR HET KOMMUNISME!

Cellules Communistes Combattantes.

